

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Öt-hatásos példány 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
 izbeli hirdetések, alku szerint a leg-
 olcsóbb árért.
 Bélyegdíj: Minden beíratásért külön
 30 kr.
 Nyilt-tér-en megjelent közlemény ö-
 t-hatásos sora 15 kr.
 Nérvagy börtönelvontelt közzététel
 iratok nem vétnék tekintetbe. — Ugy
 szintén kéziratos sem adnak vissza.

GAZDASZAT.

st. jul. 29. A gabnárak nem
 földi tudósítások ma sz
 nek.

A városi főispánok.

© A hivatalos lap tegnapi száma 15
 városi főispán kinevezését hozza, 56 város
 részére.

Megkezdte tehát a kormány a tör-
 vényhatóságokat rendező törvények vég-
 végrehajtását a királyi s az önkormányzati
 joggal bíró városokban is.

Tulajdonképpen magunkat azon javszéke-
 kben, melyeknek oly időszakban semmi
 értékük sincs, midőn tettekre van
 szükség.

Azonban nem lehetünk multunkhoz
 annyira hűlenek, hogy a királyi városok
 önkormányzati jogán, a kormány irányza-
 sának hódolni tartozó főispánok felállításá-
 tól eljett sérelmekről hallgassunk; nem
 lehetünk annyira érzelmentesek, hogy a vá-
 rosi főispánok életbe beékeltek ezen új in-
 stitució visszaszámítását föl ne említsük
 akkor, midőn Hannibál a kapu előtt áll!

Nincs szándékunkban föllemlíteni,
 hogy a királyi városok a legelső idők-
 től is oly széles terjedelmű önkormány-
 zati joggal bírtak, mikép a tisztújítás és
 pedig évenként magok hajtották végre;
 hogy ezen jogot még a török uralom is
 olyvást tisztelben tartá; annyira, hogy
 a királyi városok, mintegy önálló köztar-
 sályságnak tekintették, jelölt, hogy belü-
 lyi ügyeit maga rendezze; s saját jegyző-
 könyveiben is igen gyakran, más iratokban
 „köztársaság” nevezet alatt említették fel
 Debreczen; — hogy a helytartótanácsnak
 is a királyi bizottságoknak a királyi váro-
 sokban beavatkozásazon kormányrendszer
 selytán történt, mely az önállóság biztosí-
 tásait — úgy az országgra, mint a királyi vá-
 rosokra nézve, inkább osztrák mint magyar
 érdekből, inkább az önkénykormány meg-
 szüntetése, mint állambevételei elvek ke-
 zeltvitelére céljából — veszélyesen tart-
 ván, a megrendszabályozás politikáját meg-
 alapítani jónak látta.

Csak a legközelebbi időkre megyünk
 vissza; s bár a lefolyt 4 évi időszak az át-
 emelti intézkedések miatt igen zavartan
 mentek át. — Ugy látjuk, hogy a kor-
 mány ezen idő alatt a királyi városok eljá-
 rásából nem merítették magának alapot
 elegendő okot arra, hogy a királyi vá-
 rosokba, a polgár elem közé a főispáni in-
 stitució beültetését s z i k s é g e s n e k
 tartotta volna.

Elöltekzetünk. Újvidék kivételével,
 egyetlen város sem tűzött össze a kormány-
 zással.

Debreczen városát némely körökben
 valami iszonyú darázs-fészeknek tartották.
 Azonban 4 év alatt komoly összetű-
 zés sohasem történt a kormány és Debre-
 czen város közt.

Volt ugyan elég eset, midőn Debre-
 czen közölte kérdésekben erősen hallatta
 szavát a kormány előtt, melynek politikája
 sértésére meg volt támadva a felterjeszté-
 sekben.

Dezen esetek közt egy sem volt olyan,
 melyben Debrecezen a magyar kor-
 mány s az a lakományosság iránti
 tiszteletet és illemt megsértette volna.

Ugy hogy igazoltnak egyáltalában nem
 tarthatjuk fel a kormány azon határozata,
 miszerint a királyi városokban hatalmát

főispánok által tartotta szükségesnek kiter-
 jesztetni.

Törvény van rá.
 A főispáni intézmény törvényes
 szempontból ezuttal hibába ostromol-
 tattnék.

Mindamellett, ez alkalomból emlitel-
 lenül nem hagyhatjuk, hogy a királyi vá-
 rosokban ugy a köz-mint a társadalmi élet
 lényeges változások fog átmenni a főispáni
 intézmény következtében.

A közéletben oly csoportulások fog-
 nak alakulni, melyek a polgári elemet a
 főispáni méltóság mellett és ellen két oly
 táborra osztandják, melyekben a polgá-
 ri aristokratia és az eddigi demokra-
 cia harcosai vivandának egymás ellen a
 közéletét fölemesztendő harcokban; a főis-
 páni méltóság körül bizonyos érdeklődők
 fényes sorakozni, mint bolygók az ő nap-
 jok körül; s igen természetes, hogyha ezen
 bolygók kezében lesz a hatalom is — nem
 a fény, nem a világságát hatalma, hanem
 a pusztá erő — ezen hatalom gyakorlása
 a közéletre, közérdekekre, a közjólétre jó-
 tékony befolyással egyáltalában nem lehet.

Azon patriarchalis viszony, ami eddig
 köztünk mint egyszerű polgárok közt fen-
 állott, s a mi a belébe mellett oly sok-féle
 irányban áldatosan működött, — meg lesz
 zavarva, meglesz osztva a hatalom ál-
 tal, ami a főispáni intézményt követi.

S hogy ezen közéleti megváltozásnak
 roppant károsítása lesz a társadalmi életre
 is, — ki tagadhatná?!

Mindig találkoznak magán érdeke-
 csoportok, melyek a hatalommal tartanak,
 s melyeket a hatalom, ha nem becsül is,
 de el sem vet magától, hogy szükség esé-
 tében e céljaihoz képest felhasznál-
 hassa.

De hogy ily csoportulások a közérde-
 kekre nézve jótékony hatással nem lehet-
 nek, kiteszik csupán azon tétel igazságá-
 ból is, mely azt tartja, hogy a hatalom maga
 sohasem tesz, sohasem tehet az államok
 nek jó szolgálatot, ha az nem az egész tá-
 rsadalom javára gyakoroltatik.

Ha a hivatalos lapban kijött kineve-
 zéseket sorra vesszük és összevetjük, ugy
 találjuk, mikép a kinevezések legna-
 gyobb részére nézve eléggé tapin-
 tatosan járt el a kormány, mert — ette-
 kintve a politikai fellegfőstől-többnyire olya-
 nokat nevezett ki, kik a kormányzásukra
 bizott városok viszonyaival ismeretesek;
 ugy hogy a főispán éppen a kormányzása
 alá adott városok egyikének polgármestere.

Debreczen egyik legnagyobb, legte-
 kintélyesebb magyar város azok közt, melyek
 a főispáni névsora a tegnapi hivatalos
 lapban kijött.

Azt várta volna az ember, hogy a kor-
 mány ily nagy város irányában is követni
 fogja tapintatos eljárását!

Csalódunk!
 Nekünk ily főispán juttott ki, itt va-
 gyonall nem bír, nem is bír; két éves
 diák kora óta soha itt nem lakott; s váro-
 sunk viszonyaival megismerkedni soha al-
 kalma sem volt!

Ugy tudjuk, hogy e körülmény ál-
 N. Váradra nézve is, melynek a kineve-
 zett egyén hasonlóképpen főispánává lón!
 De hiszen, legyen a kormánynak ked-
 veszerint!...

— A jövő évi költségvetés ügyében
 tegnapi a pénzügyminiszter előszöke alatt ta-
 nácskozás volt, melyben a miniszterium vala-
 menyi tanácsosa részt vett.

A törvényhatóságok szervezése.
 * * * Az új megyék mindinkább hatá-
 rozottabb alakot nyerne. A szervezés készí-
 téssel megbízott költöztetők többnyire készen
 vannak munkálatokkal, s a nagy gyűlések is
 szívesen a tárgyalással.

Igy például a gyorsaságra kitűnt példát
 szolgáltatott Békés megye. Ugyanis itt a
 kisebb körű bizottság szervezési javaslata két
 nap alatt végig tárgyalattott. Különbösen az
 alapszabályzatok módosítások nem igen tör-
 ténnek.

Kivonatosan adjuk a jelentékenyebb dol-
 gokat.
 Szolgabírói járás lesz hat. 209,722 dol-
 gár után választ 210 bizottsági tagot 34 választó-
 eskik egy bizottsági tag választása.
 A választó kerületek megállapításánál a
 cselezettség szempontjából először történt a tör-
 vény betűjéről, mert Öcsöd, Endrőd és Vésztő

nyalogsza, — viszonzám mosolylyal, — akkor
 kegyelnek el kell fogadnia kezemet és nevémet
 s osem várnak urnójévé kell lennie, mert az
 az eb az enyim.

Ulrika a leggyöngédebb nyájassággal nyuj-
 tá felém kezét s így szólt:
 — Lám én első pillanattól fogva tudtam,
 hogy nem vagyunk idegenek egymástól, ha-
 bár azelőtt sohasem láttam önt.

— En is így voltam azzal. Lépéseinek
 neszeről ráismertem megjelenszére; éreztem kö-
 zelejét, midőn az egyházba belépett, anélkül
 hogy láttam volna.

— Ama tekintet, mellyel nekem Ulrika vá-
 laszolt: valódi volt. Teljes szerelmi lázzal
 váltam tőle meg.

— E naptól kezdve mindennap láttam Ulri-
 kát s három hónap később, nőtül vettem őt ka-
 nonok nagyhalálának bejegyzésével.

— E férj egyetértésim a legjobb mód engem
 a világi hiúságoktól, kicsapongásoktól visszatart-
 ván, s a kissé elővált ifjúból kegyes és egyedül
 csak hivatásának elől festészt teremteni.

— Házasságom után csakhamar ömött vált
 előttem a városi tevékenységben töltött élet.
 Ugy tetszett nekem, mintha Ulrika kevésbé
 lenne már enyim, mivel szépsége, kedvessége
 barátainak s Frankfurt bámuló népének szü-
 netlenül ki volt téve. En e kincsemet elakar-
 tam rejteni a világtól s megörizni a magam
 számára.

Féltém a vetélytársaktól.
 Utáltam teltem el mind ama könyvemű
 mulatságok iránt, melyek nőnek irántam való
 szerelmét elvonhatják s érzékét megveszteget-
 hetik.

Az ablak alatt haladó tanulóban, kintornás-
 ban, a majom mutogatásban s a koldusban is
 egyegy udvarló vetélytársat véltem fölfedezhetni.

Jó kedélyem napokint omlott. Mentől
 szelidebb, türelmelem és szobeknek találtam
 Ulrikát, annál zordabb hangulat lepett meg s
 annál vadabb féltékenység marcangolta lel-
 kemet.

Mentől forróbban látszott nőm szeretni,
 annál inkább jostivá éreztem magamat a gya-
 nusításra. En kezében tartám a boldogságot
 s mint szeszélyes gyermek a játékszert, zuztam
 én össze kincsemet. Amár ösztönöztél érez-
 tem igazságtalanságomat, de a szégyenérzlet
 még fokozta azt. Ezernyi agyrom gyötört en-
 gem. Szinte jól kezdtem magamat találni, ha
 nemesszívű nőnek szerelmét kétségbe vonhat-
 tam, bárha lelkelem mélyében meg is válsz
 győződve.

Nem imádhatta a pogány, vagy a néger
 az ő bálványát jobban, mint én Ulrikát és mégis
 egyike kionalt őt méltatlanul, alaptalan gyaru-
 sításokkal.

Oh, mily kifürkészhetlen olykor az em-
 beri szív Ferencz! — és én itt a legjobb em-
 bernek szívről beszélek. Mily mérges kigyók
 csuszálnak olykor eme medence körül, mely-
 ből olykor a szerelmek és boldogságok oly
 gyönyörű virágok nőnek ki!

Föl nem tudtam fogni, hogyan lehet az,
 hogy Ulrika látszólag közönyvvel veszi indok-
 talan szélességim, miután ő azt hitte, hogy
 alázatos önmegadással tartozik, gazdag és hatal-
 mas férjének, ki őt arra méltatta, hogy nőül
 vegye.

De mentől inkább igyekezett az én ag-
 gyaimat, nyugtalanságomat eloszlatni, annál in-
 kább föllégytettem elene.

Sajátságos kéjt éreztem abban, hogy lel-
 kemek gyöngésséget előttem feltárltam, számal-
 vagy megvetészt fölfedeztem. Türelme és elmé-
 vése csak dühbe hozott s a szenvedély hagymá-
 zát kelte föl bennem.

Tanulságra volt szükségem, hogy meg ne
 tébolyodjam, és jó memőim oly tanulságot adott,
 mely rám győgyhatást gyakorolt.

Még Frankfurtban láttam, hol egy szép
 házban tartózkodtam. Egy este gonosz gondo-
 latoktól gyötörtém tértem haza s nőttem sem
 látottam sem a közös teremben nem találtam.
 Először nem tudakoztam eselődéinktől, hol
 lehet ő, mert a szobákban mindent a legjobb
 rendben láttam. Imakönyve a megvilágított
 szokatlan ki volt nyitva, munkasora szépen
 szokatlan volt. Minden rendben volt, csu-
 pán ő hiányzott. Gőpéleg kerestem őt, mint a
 gyermek szokta távol levő anyját s azt hittem
 minden pillanatban, hogy hallani fogom azonnal
 ruhájának sühogását.

Semmi szomorító előzert nem szállott
 meg. Tudtam, hogy Ulrika ily órában soha sem
 mert volna eszébe a háztól eltávolzni. Végre
 azonban a eszébejött nyugtalan tekintete tü-
 relmetlenül tért s szigorú hangon kiáltott:

— Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?
 Konrád! hol vagy?

